

bpost

PB-PP | B-35036
BELGIE(N) - BELGIQUE

Afgiftekantoor 9450 Haaltert

Daens vandaag

Priester Daensfonds vzw

P.14

Markante Madammen uit Aalst: Mayken Verhulst

Opinieblad voor een warme samenleving

Tijdschrift van het Priester Daensfonds ■ 48ste jaargang nr. 1 - 2024 ■ Driemaandelijks tijdschrift
Toelatingsnummer 3775 ■ Erkenningsnummer P4A8022 ■ Afgiftekantoor: 9450 Haaltert
Verantwoordelijke uitgever: Vicky De Wolf, Middelkouter 68, 9450 Haaltert

Dit is het eerste nummer van Daens Vandaag 48ste jaargang 2024

Het Priester Daensfonds is een pluralistische vereniging die tot doel heeft het gedachtegoed van priester Adolf Daens en de Daensistische Beweging niet enkel in ere te houden, maar tevens te actualiseren.

Via Daens Vandaag houden we contact met onze leden. Men kan deelnemen aan al onze activiteiten. We danken u voor uw jarenlange trouw en zijn er vast van overtuigd dat u ook in 2024 lid van het Priester Daensfonds zult blijven. Wie sociaal geëngageerd is, kan niet aan de kant blijven staan.

Mogen we u daarom vragen uw lidgeld voor het jaar 2024 te storten op rekeningnummer BE40 7370 2745 3063 BIC: KREDBEBB ten name van Priester Daensfonds, 9300 Aalst.

Jaarlijkse bijdrage: €15; ereleden en openbare besturen €25; beschermende leden €50

**Volg ons op
facebook**

Colofon

Socioculturele vereniging

PRIESTER DAENSFONDS vzw

Maatschappelijke zetel:

Meuleschettestraat 30, 9300 Aalst

Correspondentie-adres:

Middelkouter 68, 9450 Haaltert

E-post:

info@daens.org

Website:

www.daens.org

Leden Bestuursorgaan:

Stephan Beeckman (ondervoorzitter), Charlotte Braeckeveldt, Annemie Charlier, Peter Dauwe, Wouter De Bruyne (bestuurder), Lieve De Geyter (secretaris/verslaggever), Geertrui De Kegel, Joris De Kegel (penningmeester), Carolien De Neef, Willy De Turck (erevoorzitter), Marianne De Turck (bestuurder), Vicky De Wolf (voorzitter), Erik D'Hondt, Luc Geeroms, Jef Keymeulen, Rob Librecht, Wilfried Lissens, Eric Meersseman, William Minnaert, Pieter Stevens, Patrick Vandeveld (bestuurder), Hugo Van De Voorde, Johan Van de Winkel (communicatie), Karel Van den Bossche, Marie-Anne Van Der Biest, Luc Van Der Helst, Ludo Van Der Maelen (bestuurder), Johan Velghe, Johan Versteijhe en Freddy Wynants.

Lidmaatschap & jaarlijkse bijdrage

rekeningnummer:

IBAN BE40 7370 2745 3063 - BIC KREDBEBB

jaarlijkse bijdrage:

15 euro (7,50 euro scholieren en studenten);

25 euro ereleden en openbare besturen;

50 euro beschermende leden.

Verantwoordelijke uitgever:

Vicky De Wolf,

Middelkouter 68, 9450 Haaltert

0485/79 24 91, e-post: vicky.dewolf@hotmail.com

Hoofdredacteur:

Wouter De Bruyne,

053/77 01 45, e-post: wouter.debruyne@skynet.be

Redactie:

Wouter De Bruyne, Vicky De Wolf, Ludo Van Der Maelen, Patrick Vandeveld, Dany D'Herdt en Joris De Kegel schreven de bijdragen in dit nummer.

Illustraties & foto's:

Archief Priester Daensfonds en auteurs bijdragen brachten de illustraties & foto's aan.

Opmaak:

Gerlinja deed de lay-out.

Privacyregelgeving:

Conform aan de privacyregelgeving worden de persoonsgegevens verbonden aan het lidmaatschap uitsluitend aangewend voor de toezending van de periodiek 'Daens Vandaag', uitnodigingen voor activiteiten en nieuwe publicaties van het Priester Daensfonds vzw. Deelname aan activiteiten houden de toestemming tot publicatie in van actie- en groepsfoto's van deze activiteiten. U kunt te kennen geven niet op gepubliceerde foto's voor te komen.

Daens vandaag

Beste lezer,

De nieuwjaarsrecepties zijn nog maar pas achter de rug of we vertoeven al in carnavals sfeer.

Gisteren ging de bekende stoet uit in Aalst met machtige praalwagens, prachtige kostuums, grappige liederen en knappe dansjes.

Politici en politieke situaties worden door de mangel gehaald met de nodige humor, spot en satire.

Doch, er was ook aandacht voor mensen die om de een of andere reden, Aalst op een positieve manier op de kaart hebben gezet, met 'Paster Donsj' op kop.

Mooi om weten dat hij ook bij de carnavalisten niet vergeten wordt!

Moeten wij ons niet afvragen, nu we in een groot verkiezingsjaar zitten, of de politici van vandaag nog echt aan politiek doen omwille van hun idealisme?

Of is het toch meer uit opportunisme, carrière en geldgewin?

We hebben de indruk dat vele mensen vinden dat politiek en politici niet meer geloofwaardig overkomen.

Dat politici veel te gemakkelijk van gemeentelijke politiek naar Vlaamse -, Federale - en zelfs Europese politiek switchen, zoals het hen op dat ogenblik het beste uitkomt.

Of is dat allemaal perceptie?

We zijn het aan onszelf verplicht om elkeen aan te sporen zijn stem uit te brengen bij de volgende verkiezingen.

Dat is een groot stuk van onze democratie!

Hoe lang hebben onze voorouders niet gevochten om gelijkheid en stemrecht?

Het is pas sinds 1918 dat het enkelvoudig stemrecht voor de Belgische mannelijke burger is ingevoerd.

Vrouwen hebben zelfs moeten wachten tot 1948 vooraleer zij als gelijkwaardige burgers hun stem mochten uitbrengen.

Dat is nog geen honderd jaar geleden!

Dit is wat we moeten vertellen aan die jonge mensen die binnenkort voor het eerst hun stem mogen uitbrengen.

Het verhaal van Adolf en Pieter Daens en alle andere Daensisten. Hoe zij op de barricades gingen staan om te vechten voor de stem en de rechten van de gewone mens in de straat, de arbeider, de boer, de vrouw: noch slaaf, noch bedelaar zal een mens wezen!

Opdat iedereen gehoord wordt, zijn stem kan uitbrengen en zo democratisch kan kiezen wie onze gemeente en ons land mag besturen.

Vicky De Wolf - voorzitter

BEDENKINGEN VAN EEN ALERTE DAENSIST

Pas binnengekomen nieuws en alleen om diep triest van te worden. 2023 was een annus horribilis en het nieuwe blijkt dezelfde weg op te gaan. Aleksej Navalny, de belangrijkste opposant van Poetin, is overleden. Uiteraard hangt er een waas van mysterie over zijn dood en alle blikken gaan richting Poetin. Die heeft immers al meer dan tientallen moorden op tegenstanders op zijn geweten. Maar Navalny blijft een icoon die zichzelf bleef, weerbaar en zelfs ironisch. Hij is uit vrije wil naar Rusland teruggekeerd in het besef wat hem te wachten stond. En wat de Russische staatstelevisie vertelt is een lange rij van leugens. En voor Poetin moet nog een nieuw woord worden gevonden. Want monster is nog een eufemisme.

De wereldleiders hebben terecht aandacht voor wat in Oekraïne en Gaza gebeurt, maar hebben geen oog voor de gruwel in Soedan waar duizenden mensen sterven door hongersnood en geweld en het feit dat generaals of stamhoofden mekaar de macht betwisten.

De aanstaande Amerikaanse presidentsverkiezingen hebben niets te maken met een programma of respect voor de democratie. Donald Trump is een leugenaar en een fraudeur maar een meester in het bespelen van de primaire gevoelens van de massa. En we Europa en diverse brandhaarden als hij aan de macht komt. We zullen het geweten hebben en wat erger is het aan den lijve ondervinden. Toch zijn er heel wat Amerikanen die het interview van president Poetin met de omstreden nieuws-presentator Tucker Carlson, een Trump-aanhanger, hebben gezien en gewaardeerd zonder te merken dat Carlson zich als een schoothondje gedroeg en ver van kritisch.

Maar nu eerst even naar ons land van melk en honing. Ik heb enkele spijkers in voorraad, maar niet op laag water. Hier komen ze!

Dat de drugsmafia in Brussel het voor het zeggen heeft bewijst dat de politici machteloos aan het worden zijn. We kennen de oorzaken:

diverse politiezones, negentien gemeentes met telkens een burgemeester, schepenen gemeenteraadsleden, maar ook naïver en zorg voor het feit dat elke partij haar deel van de koek krijgt. Een voorbeeld van de wijze waarop men niet aan politiek doet.

Recent en schokkend. Een megalomaan van bij ons heeft het in zijn hoofd gehaald oud-president Obama naar hier te lokken. Het ereloon voor een speech van meneer Obama ligt tussen de 400.000 en 600.000 euro. En wie zal in Puurs aanwezig zijn? Juist, de happy few die zo graag in de kijker staan en nog nooit van tact of schaamte hebben gehoord.

Men gaat, terecht uit van de idee dat we zoveel mogelijk van de auto af moeten en dat we meer en meer het openbaar vervoer moeten gebruiken. Maar ik bekijk het plan van "De Lijn". Oudjes, gezinnen met kinderen maar zonder auto op weg naar school, andersvaliden die hun bushalte kwijt zijn en een kilometertje moeten stappen. Wat ze niet meer aankunnen.

In Knokke-Heist loopt een bouwpromotor rond die daar een tweede golfsterren wil laten aanleggen. Maar dat project heeft als gevolg dat de oorspronkelijke bewoners barsten en scheuren in hun huis vinden. Hun protest loopt uit op dreigementen van meneer de bouwpromotor, ook tegenover kinderen. Kan dat ongestraft? En zijn de burgemeesters naïef of corrupt?

Is agressie de nieuwe norm geworden? Bij elke gelegenheid worden auto's in brand gestoken, winkels geplunderd en de politie uitgedaagd. Maar nu is men overgegaan tot het bestormen van urgentie-ziekenwagens waar elke seconde leven of dood kan betekenen. Kan men nog dieper vallen?

Ik schrijf niet graag over het voetbal omdat het maar bijkomstig en onbenullig is, maar als het zo gortig wordt dat er bij de bouw van stadions doden vallen, dat corruptie, scheidsrechterlijke dwalingen, mensenhandel, wedden om van te duizelen en de gedurige aanbidding van halfgoden door de sociale media de boventoon voeren kunnen we als daensisten niet anders dan protesteren. En dan heb ik het nog niet over de heer Infantino, voorzitter van de FIFA, die triomfalistisch tussen de sjeiks van Saoedi-Arabië gaat staan om het W.K. toe te vertrouwen aan een staat die geen mensenrechten kent.

We zijn pas begin 2024 en we krijgen al te maken met allerlei kronkels in het proces tegen Dries Van Langenhove, de leider van "Schild en Vrienden" die niet terugschrikt voor uitingen van racisme, haat en negationisme. Zijn advocaat, Hans Rieder, voert

een nummertje op door te weigeren te pleiten op basis van het feit dat de rechtbank onbevoegd is. Lees: summum ius, summa iniuria, of de meest strikte toepassing van het recht heeft vaak het grootste onrecht tot gevolg. Een keppeltje, gedragen door een niet-jooden de ostentatieve afwezigheid van de beklaagde maken de arrogantie-show volledig.

De kleine boer werkt hard, ook in de weekends, heeft amper een paar dagen vakantie en ziet weinig perspectief voor de toekomst, opgeslokt als hij is door de grootschaligheid en de macht van de bonden. Daarom is zijn rebellie te begrijpen. Maar dat is ook zo voor de mensen die zich inzetten voor de ecologie met als kernpunten de natuurbescherming, de biodiversiteit, de luchtzuiverheid, de zorg voor het milieu en het voortbestaan van moeder aarde. Cultuur en natuur zijn niet altijd gemakkelijk te verzoenen. Maar er bestaan motieven en woorden genoeg om aan tafel te gaan zitten en te praten.. En dag na dag wegen blokkeren werkt op de duur als een boemerang. Toch komt het na eindeloze onderhandelingen tot een akkoord. Iedereen tevreden ? Of juist niet ?

De aanloop naar de verkiezingen voorspelt niet veel goeds. Het regent al exclusieven, proefballonnetjes en peilingen. Van programma's en identiteit, zo die er al zijn, is er weinig of geen sprake, wel van schijnvertoningen, gevechten achter de schermen, slagen onder de gordel en venijn. En de sceptici en anti-kiezers staan lachend aan de kant.

Naar andere einders. We kunnen niet om Oekraïne en het Midden-Oosten heen; waar van dag tot dag mensen en kinderen sterven en soldaten sneuvelen, waar vergelding volgt op vergelding en waar men geen stap dichterbij mekaar en bij de vrede komt. Intussen is Gaza nagenoeg onbewoonbaar geworden. Premier Netanyahu verklaart met een uitgestreken gezicht dat er van een Palestijnse staat geen sprake kan zijn. En hij schrikt er zelfs niet voor terug een ziekenhuis binnen te vallen waar dokters en patiënten in paniek op de vlucht slaan. Verdienen bepaalde wereldleiders niet beter de naam allooi dan niveau ?

Merkwaardig of bijzonder. In het programma "Wintergasten " op Ned. 2 komt professor Noreena Hertz van de universiteit van Londen ons waarschuwen voor een wereld die steeds verder ontrafelt "Hoe meer sociale media, hoe meer eenzaamheid.", zegt ze. Dat klopt, want de smartphone, niet onze buurjongen of klasgenoot is onze beste vriend geworden. Het sociale weefsel is er niet meer. En het gaat zover dat Engeland beschikt over een minister van eenzaamheid. En met de AI gaan we nog een stap verder. Weet ik over tien jaar nog wie ik ben ?

En er is nog Europa waar allerlei bizarre dingen plaats hebben. Onze Charles Michel, voorzitter van de Europese Raad, neemt voortijdig ontslag en kiest voor zichzelf boven

Wouter De Bruyne ”

het algemeen belang. Maar hij heeft zoals zijn collega Gwendolyn Rutten, een kaartje heen en terug genomen en keert, beschaamd of uit opportunisme naar zijn plekje terug. En dat Europa niet te vaak de term "verenigd" moet gebruiken blijkt o.m. uit het feit dat het heel stil wordt wanneer tientallen bootvluchtelingen in Lampedusa aanlanden en de vraag rijst voor de verdeling voor de opvang van die mensen. En wat te denken van de houding van president Orban van Hongarije: nu eens pro en een dag later contra.

Is alles dan kommer en kwel? Gelukkig niet! In de luwte en in de rand zijn heel wat

vrijwilligers, straathoekwerkers, buddy's, bezoekers aan vereenzaamde oudjes,

mantelzorgers, mensen die migranten taallessen geven of families die mensen op de dool opvangen, in stilte bezig. En er zijn unieke situaties bij. Zoals Laurence Van Bree, de moeder van Luna die door Hans Van Themsche werd vermoord en nu met hem de dialoog aangaat. Of een topchef die voor mensen aan de rand met Kerstmis een culinair hoogstandje bereidt. Of de talloze initiatieven in het kader van de warmste week. En de talloze dokters actief bij Artsen zonder grenzen of Mercy Ships of andere organisaties die dag en nacht klaar staan om levens te redden.

DENISE VAN DE VELDE

HET KAN DUS, ZOWEL DE BOMEN ZIEN ALS HET BOS.

Bomen staan voor veelzijdig, bos voor verwondering. Die kunnen dus harmonisch samengaan en mijn gastvrouw is daar het bewijs van. We kennen haar van de galerij Denise Van de Velde maar er is zo veel meer. En daar gaat een hele geschiedenis aan vooraf.

Waar moet ik de bron zoeken? Van huis uit? Op school? In de weetgierigheid?

Het klinkt ongewoon, laar ik studeerde in Wetteren handel en huishoudelijke vakken in een Franstalige kostschool, maar in het middelbaar met de vakken in het Nederlands.

Ogenschijnlijk was dat niet het pad dat naar kunst leidt, laar we hadden nonnetje dat ons prikkelde om te kijken. Mijn interesse ging uit naar gebouwen die ik in hun statigheid voor wonderen aanzag. Ik las boeken en spaarde zichtkaarten. En van architectuur liep de weg naar schilder- en beeldhouwkunst.

Liep dat allemaal vanzelf? Je moest toch een aantal stappen zetten?

Uiteraard. Ik liep school en werd stadsgids in Gent. Dat was een uitstekende leerschool,

voor historiek en kunst, maar ook voor talen.

Maar naast de studie moet er toch ook een affiniteit, een intuïtie en een talent geweest zijn?

Handelsgeest in de pejoratieve zin was mij vreemd, maar ik legde gemakkelijk contacten, reisde en vond een connectie met Catalonië, gebaseerd op vriendschap en onderling vertrouwen, precies zoals ik het gedroomd had.

Maar met een stilaan groeiend gezin was dat toch geen sinecure?

André, mijn man, heeft me godzijdank altijd gesteund. En het bestaan van mijn galerij met name Denise Van de Velde bleef een uitdaging. Dankzij vrienden, het bezoek aan kunstbeurzen en tentoonstellingen ben ik er vaak in geslaagd zes tentoonstellingen per jaar te organiseren. Daar waren Catalaanse kunstenaars bij, wat niet uitsloot dat ik ook meerdere Vlamingen heb tentoongesteld.

Wat primeert bij jou voor de keuze van een kunstwerk? Ik zei in de les esthetica dat schoonheid een factor was, maar geraakt zijn of verbijsterd of geschokt of verstild belangrijk waren.

Ik denk dat het ene het ander niet uitsluit. Het licht van Vermeer en de tederheid van zijn verstilte figuren zijn verrassend mooi en kunnen door iedereen gesmaakt worden. Maar dat is ook het geval bij de beklemmende figuren van Francis Bacon, de monochrome meditatie van Mark Rothko en de maskers van Ensor.

Maar laten we je belangrijke rol in het cultuurleven Aalst en je engagement op onze Sint-Annaparochie niet vergeten.

Ik ben lid geweest van het Dirk Martens-comité, heb tentoonstellingen geleid ter herdenking van het door Dirk Martens gedrukte eerste boek in België in 1473 en was betrokken bij de praktische uitwerking en de programmering van de concerten van het Festival van Vlaanderen. Op Sint-Anna heb ik me samen met André ingezet voor de parochiefeesten ter financiering van de nieuwe kerk. Ik was voorzitter van de parochieraad toen de kerk werd gewijd en het beroert me nog altijd als ik bij de ingang van de kerk de gedenksteen met "Christus de hoeksteen" zie.

Onze tijd wordt geteisterd door lawaai, stress, show en vluchtige beelden.

De sociale media hebben de plaats van sociaal contact overgenomen. Maar dat is een valstrik, want sociale media bevorderen de eenzaamheid omdat iedereen met zichzelf bezig is. En als er geen bevlogen leraars meer zijn die nog weten wat een cantate van Bach of een lied van Schubert aan emoties bevat om jonge mensen over de drempel te brengen, komt er een leegte. Toch heeft een controverse man als Jan Hoet hier grenzen verlegd en ogen geopend.

Het is vandaag de dag van de poëzie. Kan het woord van de dichter een wapen zijn tegen de wantoestanden in de wereld, geteisterd door oorlogen, de dood van onschuldige mensen, vooral kinderen en leiders die vaak onmenselijk zijn?

Vaak wordt er gepreekt door mensen van goede wil met een stem als die van een roepende in de woestijn. Maar er zijn figuren die door hun authenticiteit en hun sterke

persoonlijkheid de wereld of hun omgeving hebben veranderd. Ik denk aan Christus met zijn boodschap van liefde, aan Nelson Mandela, zijn strijd tegen apartheid en 37 jaar gevangenisstraf, aan Martin Luther King, dominee, burgerrechtenactivist en doodgeschoten, een aan dichters of schrijvers en zangers die meer waren dan een steen in de rivier. En laten we niet wanhopig zijn: de jeugdbewegingen dragen nog altijd een positieve boodschap van betrokkenheid uit.

Je hebt veel gereisd. Wat is je daarbij het meest bijgebleven?

Uiteraard de bezoeken aan de biënnales omdat ik wou weten wat er in de kunstwereld gaande was, de weg naar Santiago de Compostella met zoveel juweeltjes van romaanse kerken en kloostertuinen en de V.S. met zijn talloze musea, zijn vriendelijke maar oppervlakkige mensen en het wonder van de Grand Canyon, adembenemend als je er met de helikopter boven hangt. En nog zoveel meer, maar dat zou een hoofdstuk apart kunnen zijn.

Zullen we samen eens kijken naar wat je bij voorkeur zou meenemen naar je eiland?

In de schilderkunst Fra Angelico, Joan Miro en Riera I Arago. In de muziek Pergolesi, de cellosuites van Bach, de vijfde symfonie van Mahler en Arvo Pärt in monnikspij. En in de literatuur Roland Jooris en Emily Dickinson.

Heb je nog een slotwoord?

Dat de grootste kunstenaars eenvoudig, bescheiden en luisterbereid zijn. Ik hou het bij Jordi Savall, de Catalaanse gambist en dirigent van het barokensemble Hesperion XXI.

EDDY DE PAUW

SOCIAAL-PASTORAAL WERKER IN “DE MANTEL VAN SINT-MAARTEN”

Praten met Eddy De Pauw is praten met iemand die het terrein kent, niet zetelend in een commissie, maar met de voeten op de grond.

Kan je je opdracht bondig omschrijven ?

Ik kom uit de bijzondere jeugdzorg met een oog voor de meest kwetsbaren.

“De mantel van Sint-Maarten” is mijn thuishaven, ligt tegenover onze hoofdkerk, biedt vorming, begeleiding, ondersteuning en wil de oorzaken aanpakken die leiden tot uitsluiting en uitbuiting, steunend op solidariteit en de evangelische boodschap van de barmhartige Samaritaan.

Werken jullie in samenwerking met andere instanties ?

Ja, we krijgen signalen van scholen, de buurt, het O.C.M.W en het C.L.B. Maar we blijven ongebonden.

Zijn er bepaalde doelgroepen en hoe benader je die ?

Ieder kind heeft talenten. We proberen die te ontdekken en bieden hun de kans die te ontwikkelen. Maar soms moet je de drempelvrees wegnemen, een vicieuze cirkel doorbreken en de sociale status wegvegen.

Vind je op je weg vaak struikelstenen en netels ?

Ja, zoals huiselijk geweld, armoede en gebrek aan taalkennis. Maar dan kunnen we een beroep doen op vluchthuizen en hulporganisaties.

En wat met de migranten ?

Sommige zijn gemakkelijk te benaderen, andere zijn eilanden. De taal blijft een barrière, maar daar wordt echt aan gesleuteld.

Ik heb daar een typisch voorbeeld van. Wij hebben een heel goed contact met onze Syrische burens. De vader legt dan zijn hand op het hart en zegt : “Wij zijn allemaal mensen.”

Dat zou de algemene regel moeten zijn. Maar er bestaat nog veel latent racisme en er zijn ook nog veel

vooroordelen. Ik erger me vaak aan het feit dat nog zoveel leegstaande gebouwen of ontwijde kerken niet de juiste bestemming krijgen. Geef daklozen een dak of maak er een ruimte voor bezinning van, maar geen warenhuis. En nog iets : de overheden praten veel, maar doen te weinig. En ze moeten leren luisteren naar verhalen van mensen op de dool, ook illegalen.

Heeft Aalst dat veel immigranten telt een specifiek probleem ?

Heel kort : Aalst is betaalbaar, Brussel niet.

Je werk vergt heel wat energie en betrokkenheid en het wordt vaak een lopen van hot naar her. Ik kan me inbeelden dat je gelukkig vaak lichtpunten ziet en dat er altijd hoop is.

Ik ga je een paar voorbeelden geven uit JUBE KIDS, een van onze afdelingen die zich richt tot kinderen uit kansarme gezinnen.

Ik denk aan een jongen van veertien die door een misvorming van zijn tanden een spraakgebrek had en in de school een voorwerp van spot was. We hebben dat kunnen oplossen.

En er was Siebe die een bril nodig had. Hij zag niet goed en niets lukte nog, niet op school, niet in de sport. Maar met het geld dat via giften binnenkwam, kwam er ook een bril en alles werd nu beter en zonniger.

Neemt je ergernis nooit je energie weg ?

Neen, want wat ik doe is en blijft zinvol. Uiteraard voel ik me ver van gelukkig als ik de afstand bekijk tussen de politiek en de Kerk enerzijds en de weerloze en machteloze mens anderzijds. Toch sta ik 's morgens altijd op met de idee : we gaan er opnieuw tegen aan. Bevlogen en gedreven zijn de sleutelwoorden.

Mag ik besluiten met een parafrase op het motto van mgr. Jacques Gaillot , de bisschop van Evreux in Normandië: "Als we niet dienen, dienen we tot niets."

Voor een luisterend oor en steun of hulp

eddy.de.pauw@outlook.com

(053) 71.18.44 / (0499) 83.33.43

Voor sponsoring

BE687350.5351.9534

Kristiaan Van Ingelgem

*Kristiaan Van Ingelgem
speelde niet alleen muziek,
hij was het ook!*

“Muziek is de wijn die het glas van de stilte vult”, zo luidde de kernspreuk van

Kristiaan Van Ingelgem, de duizendpoot die ons heeft verlaten, maar die ons sporen en een grote muzikale erfenis heeft nagelaten.

Hij kreeg orgellessen van vader Frans, die in Opwijk organist en koorleider was. Studeerde, met als mentor Kamiel D’Hooghe, aan het Lemmensinstituut, waar hij de Lemmens – Tinelprijs won. Hij maakte een ommetje naar Maastricht, waar hij het diploma als solist behaalde en belandde toen in Mechelen. Gevolg: wie in het centrum van Aalst rondwandelt en de klanken van de beiaard hoort, beseft niet altijd dat ze uit Kristiaans vingers komen.

Maar hij was in de eerste plaats een toegewijde en bevlogen organist aan onze hoofdkerk.

Maar eerst iets over de mens Kristiaan, een hechte vriend, authentiek en zonder kapesones.

Als ik hem ‘s morgens in de Nieuwstraat ontmoette, had hij altijd een staaltje van droge humor klaar.

En in “Den Biekorf”, vlak bij zijn vaste stek als organist van de Sint-Martinuskerk, zag ik hem geregeld een babbeltje slaan met de legendarische Miel Van Schuylenbergh.

Op 21 juli zongen we met ons gregoriaans koor het Te Deum. Kristiaan speelde uiteraard de Brabançonne, maar ondeugend als hij was, mengde hij daar ook de klanken van de Vlaamse Leeuw tussen.

Terug naar de muziek. Als improvisator was hij uniek. Ik heb het zelf meegemaakt hoe hij aan zijn toehoorders vroeg een thema voor te stellen, waar hij dan meesterlijk op inspeelde. En als componist brak hij nooit met de traditie, maar ston hij toch ook open voor de exotische klankwereld van de diepgelovige Fransman Olivier Messiaen. Ik herinner mij uit het hoofd zijn “Te Deum”, “Een Gracie” en “‘t Er viel ne keer een bladtje op het water”.

Maar er is veel meer. Er is ook zijn verdienste en droom geweest zijn zoons Maarten en Pieter en zijn dochter Tineke mee te nemen in de muziek.

Maarten haalde een master piano bij Jan Michiels en compositie bij Wim Hendrickx. Hij schreef heel wat werk voor kamermuziek en voor koor en leidt het Gentse koor “De 2de Adem”.

Pieter is tandarts maar ook musicus.

Tineke is een sopraan die présence, acteren en een heldere sopraanstem weet te combineren in sterke vrouwenrollen als Dvorak, Richard Strauss, Wagner en Kurt Weil, maar ook in lichtere operette.

Kristiaan had een afkeer van grote woorden en dikdoenerij. Daarom gedenken we hem verstild, weemoedig, maar vooral dankbaar om alle mooie momenten die hij ons geschonken heeft.

IN MEMORIAM

Frans Van Campenhout

*Op 24 januari 2024 overleed in het
UZ Brussel te Jette op 87 jarige
leeftijd. Geboren te Vilvoorde op
30 juni 1937.*

De afscheidsviering had plaats op zaterdag 3 februari in de Sint-Ambrosius te Dilbeek. Het was een sereen uitvaartplechtigheid gecelebreerd door priester Koen Timmermans en het Vocaal ensemble Thamyris. Dochter Elke verwoordde in haar getuigenis, treffend hoe wij ook Frans Van Campenhout mochten ervaren.

Mijn vader was een man van weinig woorden. Maar hij leefde in voortdurende dialoog met de woorden en daden van anderen. Zijn werk was niet het werk van overtuigen, maar van observeren, rapporteren, plaats maken. Minutieus, en gedetailleerd. Hij gebruikte vaak aanhalingstekens, omdat hij, zelfs in zijn eigen werk, plaats wilde maken voor het spreken van de ander. Voor de precieze wendingen en formuleringen van diegene waarmee hij praatte.

Mijn vader was een man die fijntjes kon glimlachen over controverses aan de eettafel. Om de onuitgesproken onenigheid van ideeën. Die met lichte ironie toonde dat we het best oneens konden zijn, maar dat we daarvoor niet in conflict hoefden te gaan. Mijn vaders stem spreekt uit zijn schrijven, uit zijn luisteren, uit zijn bereidheid om plaats te maken voor de ander. Mijn vaders stem leeft voort in mij, in zijn kinderen en kleinkinderen.

In de aandacht voor een leven dat zich ontplooit op de maat van de tijd en omstandigheden. Zonder oordeel.

Als Licentiaat Germaanse filologie was hij lid van de Werkgroep voor Historisch Onderzoek van het Priester Daensfonds sedert augustus 1979 en werkte mee aan het tijdschrift Priester Daens.

Midden 1990 volgde hij Luc Delaforterie op als hoofdredacteur het tijdschrift, dat begin 1991 werd omgedoopt tot Daens Vandaag. Eind 1990 werd hij lid van de Raad van Beheer van het Priester Daensfonds

Over de daenistische beweging publiceerde hij in boekvorm:

- Hector Plancquaert Daensistisch politicus, journalist en letterkundige, Antwerpen, 1986
- Prominenten uit de Daensistische Beweging, Dilbeek 1989.
- Hij werkte mee aan de tentoonstellingscatalogus De Daenistische Beweging (1982) en de VVL-brochure Daens en het Daensisme (2000)
- Lexicon van de Daensistische Beweging, Gent-Oostakker, 1993. Voor dit werk kreeg hij in 1997 de Priester Daensprijs.

Naar aanleiding van het Daensjaar 2007 – Herdenking 100 jaar overlijden van Priester Daens - herwerkte hij deze uitgave in "Daens en het daenistische gedachtegoed".

Frans van Campenhout was ruim 30 jaar bestuurslid van het Priester Daensfonds. Wij herinneren hem al een minzame wijze man en danken hem voor zijn werk in het bestuur en zijn historische publicaties.

Aalst

UITREIKING 35STE VREDESPRIJS

Zondag 28 januari 2024 vond in het Vredeshuis te Aalst de 36ste Vredesprijsuitreiking plaats. Gentenaar Dominique Willaert columnist, essayist, theater- en documentairemaker werd de nieuwe laureaat. Hij wandelde in 2022 vier maanden rond in de Denderstreek, wingewest voor het Vlaams Belang, om een antwoord te vinden op hun succes. Het leverde een resem verhalen op die hij bundelde in zijn boek “Niet alles maar veel begint bij luisteren”.

Nadat voorzitter Stephan Van Den Abeele van Vredeshuis Aalst in zijn inleiding hulde bracht aan de ondertussen overleden leden, was het Wouter Jacob, de vorige laureaat, die de prijswinnaar van dit jaar inleidde.

De laureaat hield dan zijn eigen betoog en lichtte toe wat hem dreef op zijn trektocht met open vizier in de Denderstreek. Hij lichtte toe dat uit zijn onderzoek blijkt dat de mensen uit de Denderregio die op extreem rechts stemmen mensen zijn net als ons. Zij krijgen te horen dat zij de factuur krijgen aangerekend bij het idee van de omvolking, het idee van de klimaatverandering, beiden zogezegd een complot van de links elite. “Ik geef om de VB-stemmers,” zegt Willaert, “maar er is een verschil tussen de architecten van de haat en hun stemmers.” In dialoog gaan is zo belangrijk. Integratie en inburgering is bijv. niet alleen Nederlands leren. Het is van belang dat de nieuwkomers zicht krijgen op het DNA van de streek en dat bijv. aan hen verteld wordt dat er een historische gevoeligheid ligt bij de mensen hier, waarbij wij, Vlamingen, hebben moeten strijden om onze taal.

Vrede ontwikkel je door rekening te houden met elkaars gevoeligheden. In dialoog gaan met mensen maakt dat die mensen toch plots andere dingen beginnen te denken. Door digitalisering verdwijnen er meer en meer ontmoetingsplekken waar mensen op hun verhaal kunnen komen. Daar wil de auteur aan verhelpen. Mede door het boek is een werking ontstaan: de Dendertop. Hier vat men het plan op om in elke gemeente van de Denderstreek een lokale werking op te starten die zijn eigen zitdagen zou houden. Een strategie waarin het VB erg goed in is. Wat zij kunnen, kunnen wij ook, vanuit een pluralistisch geloof opdat naar mensen zou geluisterd worden, om ze wegwijs te maken, weg van digitalisering. De Dendertop vindt plaats hier in Aalst op 16 maart om na te denken over die lokale werking.

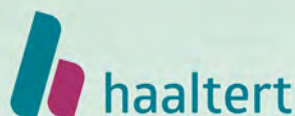
HERDENKING 120 JAAR OVERLIJDEN ALOÏS DE BACKER DAENSISTISCH VOLKSVERTEGENWOORDIGER DENDERHOUTEM

ZATERDAG 25/5/2024

19U: BLOEMENHULDE AAN GRAFMONUMENT OP BEGRAAFPLAATS
20U: ACADEMISCHE ZITTING IN DE SPOT
21U: OPENING TENTOONSTELLING IN DE FOYER EN RECEPTIE

ZONDAG 26/5/2024

10U TOT 17U: DOORLOPEND TENTOONSTELLING EN BABBELCAFÉ

DE ROOT VAN DRIE

Aalst, einde 19de eeuw. Een beluikje tegen katoentwijnderij "de Kapitantjes". In één van de drie huisjes ervan woont de familie De Coninck, "de Keninkskes": Wiskien en Waar met hun vijf kinderen, waarvan Remi en Nel de oudsten zijn. Ze ondergaan het armoedig leven van zovele arbeidsfamilies in de textielstad aan de Dender. Als Remi met zijn vrienden Gaston en Emma in de drukkerij van Pieter Daens op Chipka aanbeldt, krijgt zijn leven een plotse wending.

"De Root van Drie",

een jeugdroman van Ludo Van Der Maelen waar historische feiten en fictieve, soms fantasievolle gebeurtenissen met mekaar aan de haal gaan.

18,00 euro

Priester Daensfonds vzw - BE 40 737027453063; per post of persoonlijk bezorgd.
Tevens te verkrijgen in Standaard Boekhandel.

Auteur: ludovandermaelen@gmail.com

MARKANTE MADAMMEN UIT AALST

Via een artikelenreeks zullen de opmerkelijkste madammen en vrouwen uit Aalst en haar deelgemeenten belicht worden.

**ONDER DE VROEGERE EN HUIDIGE INWONERS
VAN AALST EN HAAR DEELGEMEENTEN
ZIJN ER HEEL WAT MARKANTE MADAMMEN.
VELE VROUWEN KENNEN WE HELAAS NIET MEER
ZOALS MAAIKE VERHULST, ANDEREN ZIJN NOG STEEDS
IN ONS GEHEUGEN GEGRIPT ZOALS ILSE UYTTERSROT.
VELE VROUWEN UIT AALST HEBBEN OP ÉÉN OF ANDERE MANIER
EEN BIJDRAGE GELEVERD TOT DE GESCHIEDENIS VAN
DE STAD AALST EN HAAR DEELGEMEENTEN.**

De tweede Markante Madam is

MAYKEN VERHULST

Alhoewel Mayken Verhulst (of Marie Bessemers) niet afkomstig is van Aalst, heeft ze toch meer dan een band met een zeer groot Aalsterse kunstenaar.

Mayken werd in een Mechelse schilderfamilie geboren in 1518. In de Sint-Kathelijnestraat, nu het huis 't Vliegend Peert, stond de wieg van Mayken.

Rond haar twintigste huwt Mayken in 1538 met de Aalsterse kunstenaar Pieter Coecke van Aelst (14 augustus 1502 – 6 december 1550), schilder, beeldhouwer, prentkunstenaar, architect, auteur, ontwerper

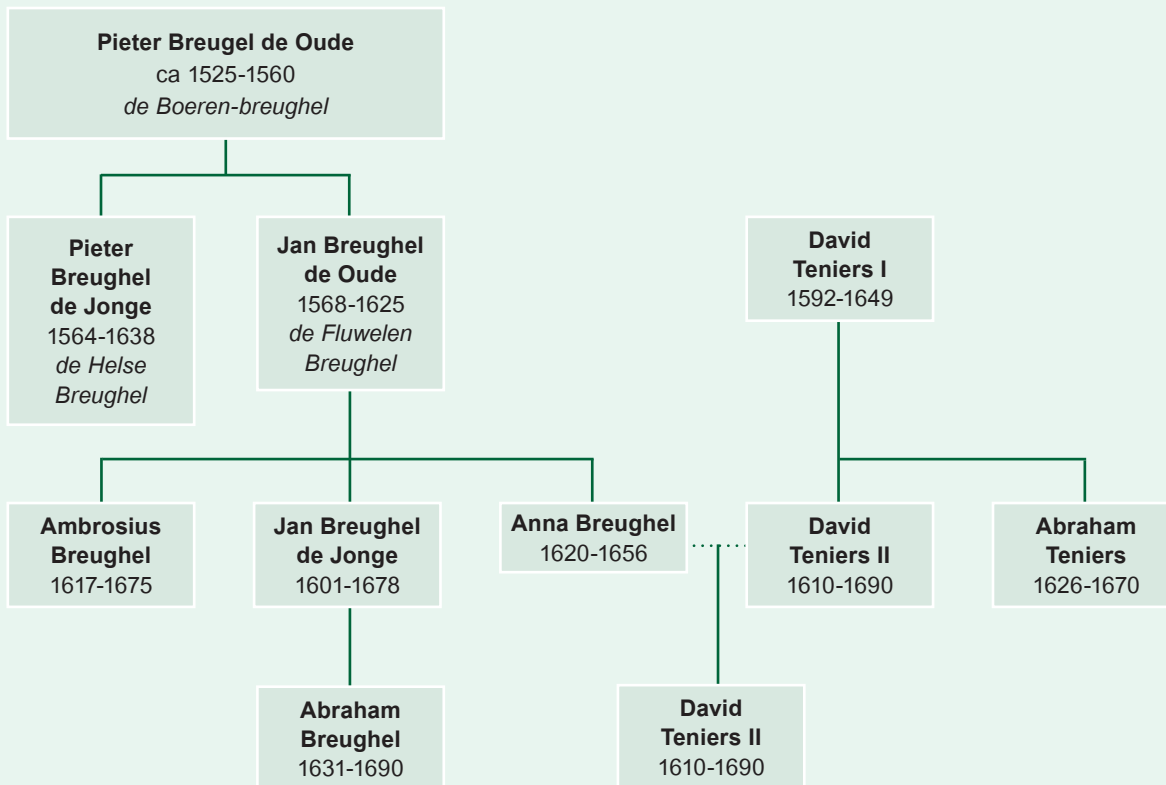
van goudsmeedwerk en tekenaar. Ook ontwierp hij wandtapijten en werkte hij met gebrandschilderd glas. Voor Pieter is het een tweede huwelijk. Ze krijgen 3 kinderen: Pauwel, Katelijne en Mayken.

In het atelier van Pieter Coecke van Aelst werkte ook een zekere Pieter Brueghel. In de kunstwereld wordt hij Pieter Brueghel de Oude genoemd. Mayken Coecke, de dochter van Pieter en Mayken, huwt met Pieter en ze krijgen 3 kinderen Maria, Pieter (de Helse Brueghel) en Jan (de Fluwelen Brueghel).

Pieter Brueghel de Oude sterft op 9 september 1569 en Mayken Coecke in 1578. De kinderen Pieter en Jan (in 1578 zijn ze respectievelijk 14 en 10 jaar) worden verder opgevoed door hun grootmoeder Mayken Verhulst. Ze zorgt ook voor hun verdere artistieke opleiding.

Pieter Brueghel de Oude en zijn kinderen zijn het begin van onze Bruegel-dynastie.

In het atelier van Pieter Coecke heeft Mayken Verhulst zeker haar rol gehad. Het is geweten dat zij overweg kon met waterverf, tempera en olie. Bovendien was ze een fantastische fijnschilder. Werk van haar is nauwelijks gekend. Ludovico Guicciardini schrijft dat Mayken Verhulst één van de vier meest vooraanstaande vrouwelijke kunstenaars is uit de Lage Landen. Dit zal ze zeker doorgegeven hebben aan haar schoonzoon Pieter en kleinkinderen Pieter en Jan.

Het schildersatelier dat ze samen met haar man Pieter Coecke runde, zette ze na zijn dood verder.

Ze stond ook in voor de reproducties van prenten en gravures. Ook het architectuurtraktaat van de Italiaan Sebastiano Serlio werd door haar in een Nederlandse vertaling uitgegeven. Deze publicatie is het fundament van de Italianiserende bouwstijlen in Vlaanderen.

Mayken bleek dus niet alleen een verstandige zakenvrouw te zijn maar ook een artieste die haar vak haar leven lang beoefende. Ze is een doorgeefluik tussen de

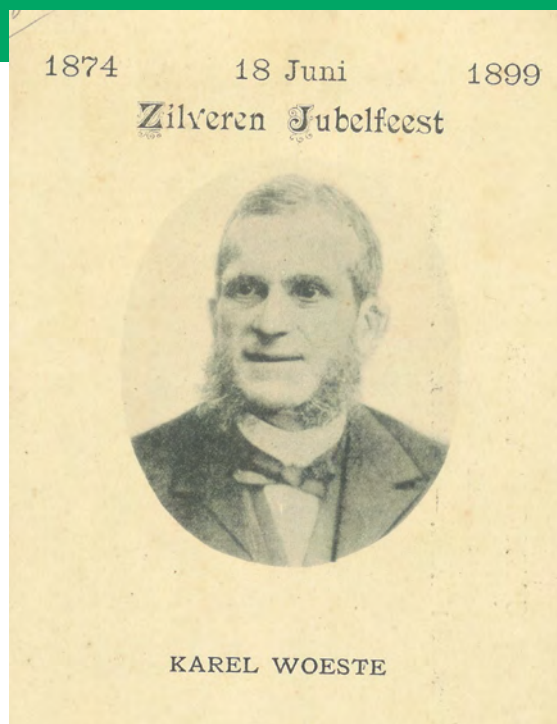
middeleeuwse miniatuurkunst en de nieuwe Renaissance. Uiteindelijk sterft zij op 81-jarige leeftijd in 1599 “na alles en iedereen” overleefd te hebben.

Mayken Verhulst is dus te beschouwen als de oermoeder van deze Brueghel-dynastie die 200 jaar duurde. Het is de belangrijkste schildersfamilie in Vlaanderen waarvan de onzichtbare matriarch was.

Er bestaat mogelijks één zelfportret van haar. Dit staat op een schilderij van haar en Pieter Coecke. Het schilderij duidt er mogelijks op dat dit geschilderd werd na de dood van Pieter Coecke omwille van het doodshoofd. Evenwel zijn er echte twijfels of dit vrouwenportret wel Mayken Verhulst is. Het werk bevindt zich in het Kunsthaus in Zürich.

IN DAENS VANDAAG 2024 PUBLICEREN WIJ
HET WOESTE JUBILEUM IN AALST OP
18 JUNI 1899: EEN FEEST OF EEN AFGANG IN
AFLEVERINGEN, IN DIT NUMMER: DEEL 1.

HET WOESTE JUBILEUM IN AALST OP 18 JUNI 1899: EEN FEEST OF EEN AFGANG.

*Tegen de zin van hun volksvertegenwoordiger Karel
Woeste besluit de conservatieve vleugel van de
katholieke partij van het arrondissement Aalst om hun
staatsminister te huldigen naar aanleiding van zijn
zilveren jubileum als vertegenwoordiger in de Kamer
voor dit arrondissement.*

Naarmate “DE” Woeste-dag dichterbij komt gaan de standpunten, die voor-en tegenstanders innemen, meer uitgesproken worden en hierop gaan de kranten van beide vleugels handig inspelen. We gaan beide partijen aan het woord laten, zodat iedereen kan genieten van het **FAKE NEWS avant la lettre**, gedateerd juni 1899. Langs de ene zijde hebben we de conservatief katholieke pro-Woeste pers met name de lokale **De Volksstem** en **De Denderbode**, nationaal geflankeerd door onder meer **Het Nieuws van de Dag** en **La Patriote**. Aan de andere zijde het anti-Woeste kartel, Liberaal/Daens/Socialist, met de plaatselijke Daensistische **Klokke Roeland** en op nationaal vlak de liberale **Het Laatste Nieuws**, **L'Independance Belge**, **La Reforme** en **La Petite Blue du matin**. Spijtig genoeg hebben we geen plaatselijke liberale kranten kunnen raadplegen, die relaas brengen van deze “viering”.

Programma van de feesten

Het feest zal doorgaan op zondag 18 juni 1899 en wordt reeds uitgebreid aangekondigd in de katholieke Aalsterse pers **De Denderbode** en **De Volksstem** in de weken, die het feest voorafgaan. Na een feestelijk onthaal aan het station rond 10u zal de jubilaris stoetsgewijs begeleid worden naar de St Martinuskerk, waar hij de H. Mis en het Te Deum gaat bijwonen. Na de Mis zal men zich begeven naar de Katholieke Werkmanskring in de Korte Zoutstraat, waar een feestzitting zal doorgaan met overhandiging van een huldeboek en een bronzen kunstvoorwerp. Tijdens deze feestzitting gaat de fanfare van

Antoing om 11u30 op de kiosk van de Grote Markt een concert uitvoeren. Het “middagontbijt” of beter gezegd het diner zal vanaf 12u30 plaatshebben in de Grote Feestzaal van het stadhuis. Hier verwacht men een groot aantal genodigden, die gaan aanschuiven aan de feesttafel. Om 14u30 start op het Stationsplein een “grootsche betooging”, die de ganse stad gaat doorkruisen. Het parcours zal er als volgt uitzien: Stationsplein, Stationsstraat, Leopoldstraat (Kattestraat), Grote Markt, Kerkstraat, Brusschelsche straat (Pontstraat), Houtmarkt, Zonnestraat, Keizerlijke Plaats (links), Nieuwstraat, Hopmarkt, Korte Nieuwstraat, Keizerlijke Plaats (rechts), Korte Zoutstraat, Lange Zoutstraat, Grote Markt, Molenstraat, Bierstraat (verdwenen), Vaartstraat, Graanmarkt, Kapellestraat (Zwarte Zusterstraat), om te eindigen op de Grote Markt. E.H. Ponnet, bestuurder der Katholieke Werkmanskring, krijgt

de supervisie over de organisatie van de festiviteiten. De maatschappij der Katholieke Jonge Wacht zal instaan voor het goede verloop van deze manifestatie.

Na de stoet gaan er een aantal concerten plaatsvinden op de kiosken, die op verschillende plaatsen in de stad werden opgetrokken. Om 21u start de verlichting op de Grote Markt. Om alle bezoekers na de manifestatie in goede orde naar huis te brengen heeft men in overleg met het Ministerie van Spoorwegen beslist om een aantal extra treinen in te leggen naar Zottegem, Dendermonde en Opwijk. De katholieke kranten roepen de *“catholieke vrienden”* op om *“het nationaal vaandel aan hunne woningen te laten wapperen”*. De liberale kranten voorzien grote onlusten tijdens en na de Woeste manifestatie. Men schrijft zelfs dat er 5000 socialisten uit Wallonië zouden afzakken om hier de boel op stelten te komen zetten.

Ook de lokale handel probeert een graantje mee te pikken in het randgebeuren rond dit jubileum. Zo is er de sigarenmaker J. Van Hecke & Co uit Zandbergen, die op 3 juni afkondigt dat hij de *“Cigaar-Woeste”* op de markt gaat brengen. Hij ziet het echt groots en hij schakelt de plaatselijke krant *De Volksstem* in om zijn sigaren te promoten. Het kistje van 100 sigaren met prachtig portret van Woeste gaat 7 frank kosten, een aankoop van 1000 sigaren kost 60 frank – *proefcigaren op aanvraag kosteloos*. Verder worden aangeboden: stekskes-Woeste, doosje met portret en spreuk aan 5 cent – portretten om op den hoed te dragen à 10 cent. Ook wordt er een brochure *“t Leven van M. Woeste”* geschreven door Petrus Van Nuffel, op de markt gebracht. In de krant van 17 juni drukt men op de eerste pagina een huldegedicht af dat nagenoeg een derde van een pagina in beslag gaat nemen.

De voorbereidingen

Ter gelegenheid van deze feesten heeft het stadsbestuur alle straten van het centrum een opknapbeurt gegeven. Aan de drie straten die uitgeven op het Stationsplein werden

spandoeken aangebracht met **Welkom! Hulde aan Woeste! Leve Woeste!**. Tevens werden de voornaamste straten van de stad, Molenstraat, Kerkstraat, Lange Zoutstraat, Leopoldstraat en Nieuwstraat voorzien van allerhande wimpels en vaandels die Woeste zeer genegen zijn. Op de Grote Markt werd een kiosk opgetrokken met een enorm aantal vlaggen er omheen. Overal treft men leuzen aan zoals: **Leve Woeste! Aalst aan Woeste! Hulde aan Woeste! Hulde aan de Jubilaris! Eere zij onze hoofdman!**, en zelfs St Cecilia ziet Woeste graag komen: **St. Cecilia zegt U welkom!** Het balkon van het stadhuis heeft een fraai uitzicht: bekleed met rood fluweel en afgewerkt met goudkleurige franjes. Aan het Café Riche of Beiersch Hof bemerkt men een groot en zeer gelijkend geschilderd portret van de jubilaris omkranst met zilveren palmen. Een gelijkaardige versiering bevindt zich aan de herberg **“Jan Breydel”** in de Rozemarijnstraat, één van de vergaderlokalen van de Katholieke vereniging **De Iweinszonen**. De voorgevel van de Katholieke Kring (De Borze van Amsterdam) is voorzien van een prachtige avondverlichting met een extra verlichte inscriptie **1874-Leve Woeste-1899**. Nagenoeg alle katholieke

CIGAREN WOESTE !

Katholieken van 't arrondissement Aalst, wilt gij een lekker troksken doen op de gezondheid van onzen achtbaren Volksvertegenwoordiger ?

Herbergiers, wilt gij uwe cliënten eene uitmuntende cigaar aanbieden ?

Koopt dan de cigaar-Woeste !

Het kistje van honderd, met prachtig portret 7,00.
Per 500, 32,50. — Per duizend, 60,00. — Proefcigaren op aanvraag kosteloos.

De bestellingen worden aanvaard op ons Bureau,
Kapellestraat, Aalst.

lokalen zoals Het Meetershuis, Café Universel, Trompettersclub, Kring L'Union, Café Belge, 't Land van Riem, enz. brengen via transparanten hulde aan Woeste en op de vensters bevinden zich honderden kleine plakaten "**Leve Woeste**". De Katholieke Burgerskring en Werkmanskring, die zich in de Korte Zoutstraat bevindt, is versierd met enorm veel vlaggen en wimpels, die allen hulde brengen aan de jubilaris. Nagenoeg alle huizen in de stad zijn bevestigd met de nationale driekleur en/of de pauselijke kleuren. "**Onze stad leverde dan ook een feestelijk uitzicht op, welke door onze vreemde vrienden grootelijks werd bewonderd**".

Zaterdagavond

De straatverlichting en de verlichting van de kiosk op de Grote Markt zijn op bevel van burgemeester Gheeraerds de ganse nacht blijven branden, zodat eventuele baldadigheden snel zouden worden opgemerkt. In de vooravond hadden christen-democratische sympathisanten reeds vlugschriften uitgedeeld waarin werd vermeld wat Woeste en zijn aanhangers gedurende 25 jaar gedaan hadden tegen het gewone werkvolk. Eveneens had het Kartel, **de Verenigde Volksgezinde Partijen**, in zaal Wellekens, Molenstraat 44, een grote bijeenkomst gehouden, waar een aantal Aalsterse boegbeelden van deze partij het woord hadden gevoerd: advocaat Galle voor de Liberale Associatie, Annez en Van Opdenbosch voor de Liberale Werkmanskring, Jan Marcel voor de Socialistische Partij en

Van Schuylenbergh en priester Daens voor de Christene Volkspartij.

Volgens **Het Laatste Nieuws** waren er meer dan 1000 mensen aanwezig en stond er op straat nog een grote massa, die de zaal niet meer kon betreden. De verschillende sprekers hadden het vooral gemunt op burgemeester Gheeraerds en zijn Katholieke pro-Woeste aanhangers. Deze hadden er voor gezorgd dat de betoging die de kartelpartij had gepland voor 11 juni niet kon doorgaan, terwijl de Woeste demonstratie aanstonds groen licht had gekregen. Hun streven naar algemeen stemrecht en evenredige verdeling van de stemmen kon aldus niet gehoord worden door de Aalsterse bevolking. Na deze manifestatie hebben zich blijkbaar een aantal prominenten van de kartelpartij begeven naar Comte d'Egmont, waar men rond middernacht een kopstuk van de socialisten (**ene genaemd Potterken**, wellicht Emiel De Paepe) samen met Pieter Daens en advocaat Galle (**Tutti quanti**, voor de katholieke pers) deze drankgelegenheid zag verlaten.

Zaterdagnacht

De liberale kranten maken allen gewag van het blauwe poeder dat 's nachts werd uitgestrooid op het Stationsplein en de aanpalende straten, op de Grote Markt en in de Kerkstraat, waardoor ze de jubilaris op een blauwe ontvangst zouden ontvangen. Hoe dit blauwe poeder kon worden uitgestrooid zonder dat dit de aandacht trok van de verdoken opgestelde nachtwakers en de patrouillerende Jonge Katholieke Wachten blijft voor deze kranten een raadsel. Misschien hadden deze wachten het te druk met het aanbrengen van affiches op de luiken van de liberaal gezinde inwoners. Ook zou vastgesteld zijn, dat het blauwe poeder zeer moeilijk te verwijderen was, zodat Aalst wel een blauw bastion bleek.

De katholieke kranten houden het bij een weinig blauw poeder dat her en der was uitgestrooid door een onverlaat, en die hiervoor de som van 30 frank zou hebben ontvangen. De "strooier" is opgepakt en in hechtenis genomen. De gemeentediensten zijn er in geslaagd om het poeder nagenoeg volledig te verwijderen uit de Aalsterse straten.

Zondagmorgen: Aalst ontwaakt

Het aantal hulde-spandoeken, die zich in de straten bevinden zijn nog in aantal toegenomen. De Kartelpartijen hebben echter ook hun best gedaan en aan verschillende van hun lokalen heeft men anti-Woeste spandoeken aangebracht. Het zijn enkel een aantal liberale kranten, die de teksten vermelden die er op voorkomen.

De liberale pers heeft in de weken en dagen die de manifestatie voorafgingen, herhaaldelijk gewaarschuwd dat er op de feestzondag tegenbetogingen gaan plaatsvinden van

zowel socialisten, liberalen als daensisten. De krant **La Reforme** weet zelfs te melden dat er "**stokslagers**" zijn betaald om eventuele tegenbetogers in elkaar te slaan en dat dit zou gebeuren onder het welwillend oog van de plaatselijke politie. Tevens weten ze uit goed ingelichte bron dat de kristen democratische arbeiders het minste incident gaan aangrijpen om onlusten te doen ontbranden. De burgemeester neemt het zekere voor het onzekere en hij vraagt versterking aan de gendarmerie en laat onderofficieren en soldaten van de pupillenschool opvorderen. Ook zou de Burgerwacht geconvoceerd zijn. Dit laatste wordt echter zelfs door een andere liberale krant La Petite Blue du matin tegengesproken.

Om 8u 's morgens wordt er al een eerste

- volkshuis der socialisten

Sire Woeste zegt: de landbouwer heeft geene verbetering nodig, en de werklieden winnen van 3.50 tot 5 fr. per dag, Weg Woeste

- lokaal der Christene Demokraten

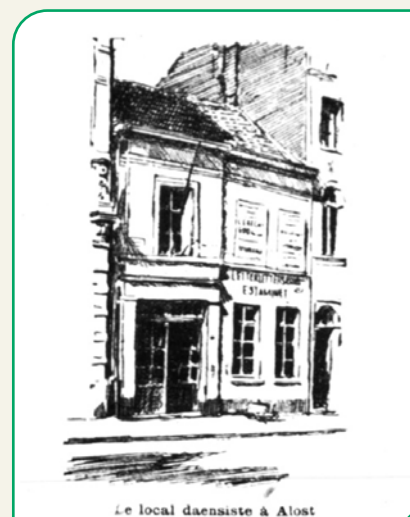
alle eerlijke mensen van Aalst trachten naar de verlossing van een bestuur dat tot schande dient van gans de wereld. de dompers van Aalst hebben van het gerecht 400 diploma's ontvangen voor vervalschte kiezerslijsten.

- lokaal der Liberale Associatie
(een spandoek van 11m bij 2m, en die aangebracht is op het dak van Comte d'Egmont)

De Woestisten alleen mogen manifesteren in onze stad

De Vereenigde Volksgezinde Partijen niet Rechtschapen burgers en werklieden oordeelt over die schandelijke partijgheid.

Le local daensiste à Alost

Le local du Trompetters-Club où a été affiché le placard de menace contre l'abbé Daens.

incident gemeld. Aan het lokaal van de trompettersclub, dat zich in de omgeving bevindt van de woning van Daens, heeft men een aantal beledigende transparanten aangebracht. Deze luidt als volgt: Mr Woeste kent vele zaken en hij zegt: **“Dolfke doet dit niet, dus gehoorzaam Loekedoeke** (bijnaam van priester Daens), **als ge niet hetzelfde lot wilt ondergaan van Pie”** (ter info: Pieter Daens is zakelijk haast geruïneerd door de Woestisten). Om 8u30 heeft Pieter Daens actie ondernomen om deze affiche te doen verwijderen, en hij heeft daarbij een telegrafische klacht neergelegd bij de procureur des Konings van Dendermonde.

De kristen democraten hebben ook een manifest gemaakt gericht tegen Gheeraerds, waarin ze deze beschuldigen de promotor te zijn van deze manifestatie ter ere van Woeste **“le plus grand antidemocrate de l'Europe”**.

Om 8u13 komt reeds de eerste hoogwaardigheidsbekleder aan in het Aalsters station. Senator Van Vreckem, voorzitter van het inrichtend comité, begeeft zich onmiddellijk naar het stadhuis om de reeds aanwezige burgemeesters uit de omliggende gemeenten en dorpen, allen op hun zondags uitgedost, te verwelkomen. Rond 9u30 staan nagenoeg alle vertegenwoordigers uit het arrondissement samen met een aantal anderen uit alle hoeken van het land klaar op de binnenkoer van het stadhuis. Vergezeld door de Koninklijke Harmonie en het vrijwillig Pompierkorps begeven ze zich stoetsgewijs richting station waar Woeste verwacht wordt met de trein van 9u55. Onder de aanwezigen noteren we : senatoren Van Vreckem en baron De Bethune, volksvertegenwoordigers De Saedeleer, Graaf

d'Ursel, Van Cauwenbergh, Delvaux, Mincé de Fondbaré, burgemeester Gheeraerds en de schepenen Leon Bethune, Meert en De Clippele.

Woeste in Aalst

Wanneer de trein om 9u57 het station binnenrijdt hoort men reeds uit de enorme massa die zich op het stationsplein bevindt, de eerste **“Leve Woeste”** opstijgen. Woeste is vergezeld van zijn echtgenote, zijn dochters, zijn zonen en schoonzoon. Hij draagt het grootlint van de Orde van Gregorius de Grote en de eretekens van Staatsminister. Haast gelijktijdig met de trein uit Brussel arriveert deze uit Gent, waarin zich de gouverneur Baron de Kerckhove d'Exaerde bevindt. Deze vervoegt aanstonds het aanwezige kruim van de conservatieve katholieken.

Burgemeester Gheeraerds heet de jubilaris welkom, spreekt het welkomstwoord uit in het Vlaams, waarop Woeste hem eveneens in het Vlaams van antwoord dient: **“Wees wel overtuigd, dat ik van mijnen kant onwrikbaar verkleefd blijf aan mijn duurbaar arrondissement”**. De katholieke kranten spreken van duizenden aanwezigen (men spreekt zelfs van meer dan 10.000), waaruit een enthousiast en geestdriftig gejuich opstijgt. De Koninklijke Harmonie onder leiding van Van den Bogaerde spelen de Brabançonne, terwijl de vrijwillige Brandweer de wapens presenteert. **“Aan de blijde jubelkreten en 't gewuif met hoeden en zakdoeken schijnt geen einde te komen”**. De liberale kranten houden het bij een voorzichtige 4.000 man. Deze kranten maken ook gewag van een aantal vijandige **aanmoedigingen** vanwege de vele tegenmanifestanten, die zich tussen de toeschouwers bevinden. Het is voornamelijk vanuit de hoek van de Albert Lienartstraat, waar zich de liberale herberg van Weduwe Cesar, bevindt, dat er **“ahoe”** geroep weerklinkt. Het liberale kopstuk advocaat Galle slaat het gebeuren gaande vanachter een venster op de eerste verdieping van voornoemde herberg. Het publiek, dat zich bevindt langsheen het traject van de stoet richting St Martinuskerk, laat nagenoeg niks van zich horen. Volgens de liberale berichtgeving heerst er een **stille vijandigheid en een ijskoud enthousiasme**.

Anders is het bij de katholieke pers, waar men spreekt van een laaiend enthousiasme onder massale belangstelling. De jubelkreten overdonderen het liberaal ahoe geroep, dat nauwelijks hoorbaar is. Deze kreten blijven weerklinken en begeleiden de stoet doorheen de stad. De tocht doorheen de stad gebeurt per koets. In de eerste koets, deze van burgemeester Gheeraerds bevinden zich Woeste, senator Van Vreckem, gouverneur de Kerckhove en de burgemeester zelf. In de tweede koets, deze van Leon Bethune, bevinden

zich de familieleden van Woeste. Opmerkelijk is dat beide koetsen in blauwe kleur zijn, en dat de lakeien van Bethune, die het ceremonieel instappen van de koets in goede banen hadden geleid, ook in het blauw zijn uitgedost. Dit ontlokt bij de liberale kranten de vraag of het niet deze heren waren die verantwoordelijk waren voor het blauwe poeder, dat deze nacht op de straten werd uitgestrooid. Om de koetsen hun rondgang doorheen te stad te laten aanvangen was de vrijwillige brandweer op het Stationsplein verplicht een doorgang te forceren doorheen de aanwezige massa. Bij een aantal Aalsterse maatschappijen hebben zich ook maatschappijen uit Verviers en St Joost ten Node aangesloten om Woeste doorheen de Aalsterse straten te begeleiden. Via Stationsstraat, Leopoldstraat, Grote Markt en Kerkstraat bereikt de stoet de Sint Martinuskerk.

Bij de passage van de Grote Markt is er volgens de liberale pers veel minder volk aanwezig en was er nauwelijks gejuich te horen. Opmerkelijk was wel de aanwezigheid van een twintigtal agenten, die hadden post gevat voor het stadhuis. Blijkbaar was burgemeester Gheeraerds er toch niet helemaal van overtuigd dat alles rustig zou verlopen. De katholieke pers houdt het bij een massa volk, enthousiast zoals op het Stationsplein. Aan de kerk zelf is er een enorme toeloop en vele gelovigen konden de eredienst niet meevolgen in de kerk. De kerk zelf is versierd met de standaarden van de lokale katholieke maatschappijen. De H. Mis wordt opgedragen door O. Weytens, aalmoezenier van de Pupillenschool en door onderpastoor E.H. Noterman. De vaste zangers van de kerk samen met de leden van het St. Cecilia koor zorgen voor het muzikale gedeelte. De veldmarsch wordt uitgevoerd door de hoornblazers van het Pompierskorps. Het Te Deum werd gezongen door 12 geestelijken onder leiding van deken Aloïs Raemdonck, waarmee het kerkelijk gedeelte van het jubelfeest een einde nam.

De liberale **Het Laatste Nieuws** is de meest negatieve in zijn berichtgeving nopens het verloop van de Woeste manifestatie. Dat er zaterdagavond nagenoeg geen onlusten of baldadigheden hebben plaats gevonden wordt als volgt verwoord: **Doch onze deftige bevolking zoo weerdig als kalm veracht al het Woestistisch janhangel en hunne feestklodden.** Men gaat lustig verder: **De wereldlijke paus "Karel Woeste" werd hedenmorgen voor het begin van zijn jubel(?)feest op oorverdovend gefluit en hevige uitjouwelingen onthaald. Geen enkele minister heeft het geraadzaam gevonden de vreugde (!) der roem(!) van den saucissenman te komen deelen.** Ook het antwoord van Woeste op het welkomstwoord van de burgemeester wordt gezien als **gebrooken Vlaamsch**, wat wellicht wel de waarheid

Karel de Sauciesseman.

zal zijn geweest. Volgens deze krant waren zijn woorden: **mijnheeren, ik ben gelukkig in uw midden te zijn; ik zal al doen wat in mijne macht voor U mogelijk is en ik zeg U zoolang gij mij genegen zult zijn, zal ik U ook genegen zijn.** Wanneer Woeste het station verliet moest hij door een dubbele rij pompiers beschermd worden tegen een haast woedende massa. De enige enthousiastelingen waren 80 leden van de Jonge Katholieke Wacht. Bij het vertrek van de rijtuigen klonk een oorverdovend **ahoe!ahoe!** door de aanwezige bevolking. **Wanneer geelaard Woeste dit hoorde, was hij van de hand Gods geslagen. Gansch zijne escorte verbleekte van aandoening!**

D'Herdt Dany °Aalst, 1951

Aalstenaar, kroniekschrijver en medewerker van VVAK (Vereniging voor Aalsters Kultuurschoon) Werkte mee aan driedelige brochure - het Ezelsplein, een verheven buurt, dit in samenwerking met dienst Archief stad Aalst. De Kapucijnen in Aalst, vanaf de stichting van het klooster (1614) tot de uitdrijving (1797), uitgave i.s.m. Dirk Martenscomité Alostville, de Aalsterse droom in Congo Vrijstaat, 2019, uitgave; Flying Pencil In tijdschrift Land Van Aalst, bijdrage o.m. Judocus Ludovicus D'herdt, aalsterse drukker 1737-1802, en Hector Miserez, vergeten Aalstenaar. Het Woeste Jubileum in Aalst op 18 juni 1899: een feest of een afgang

HET PRIESTER DAENSFONDS
VZW WERKT MEE AAN
ERFGOEDDAG 2024

Daens, thuis in Denderland

Daens was niet enkel thuis in Aalst, maar in de volledige Denderstreek! Daarom lanceert het Priester Daensfonds in 2024 drie fietsroutes langs verschillende Erfgoedlocaties die gelinkt zijn aan het daensisme.

De routes passeren aan zo'n 17 erfgoedbor-
den in de Denderstreek. Zo worden onder
meer de voorgeschiedenis van het daensisme
en het verhaal van de Roelanders verteld.
Ontdek de verhalen van Aloïs De Backer en
smid Lambrecht, van Hector Plancquaert en
van de oprichting van de partij in Okegem,
van kleine en grote Daensisten... tijdens deze
fietstocht!

Tijdens Erfgoeddag kan je op het startpunt, doorlopend, de volledige fietsbrochure (€2) ophalen, waarna je op eigen houtje het traject in Ninove - (1 van de 3 fietsroutes) - zo'n 30 km - als kennismaking, kan afleggen. Opgelet: het is dus geen geleide fietstocht.

Praktisch

Wanneer? Zondag 21 april 2024, 10.00-15.00 uur

Waar? Oase d'Abdij, Kloosterweg 9, 9400 Ninove

AGENDA

•
**ERFGOEDDAG - FIETSRoutes, DAENS IN DENDERLAND
NINOVE, OASE D'ABDIJ, KLOOSTERWEG 9 VAN 10U-15U**
Aalst, zondag 21 april 2024

•
**HERDENKING 120 JAAR OVERLIJDEN, ALOÏS DE BACKER
19 U BLOEMHULDE AAN GRAFMONUMENT
20 U IN DE SPOT ACADEMISCHE ZITTING – TENTOONSTELLING**
Denderhoutem, zaterdag 25 mei 2024

•
**DAENSDAG 2024 - MISVIERING SINT MARTINUSKERK
CELEBRANT DEKEN HANS VAN DEN HOLEN**
Aalst, zondag 2 juni 2024

•
**KRANSNEERLEGGING AAN HET DAENSMONUMENT
HERDENKING OVERLIJDEN PRIESTER DAENS - 14 JUNI 1907**
Aalst, Werfplein, vrijdag 14 juni 2024 om 15 u

•
9DE POËTISCH-MUZIKAAL DAENSMOMENT
Aalst, Sint-Annakerk, zondag 23 juni 2024 om 16 u

•
HERDENKING AAN HET GRAF VAN ADOLF EN PIETER DAENS
Aalst, kerkhof, vrijdag 1 november 2024

**Blij om
jouw bank te
mogen zijn**

Argenta Derieuw

Leopoldlaan 170/2 - Aalst

**“De verbeelding
ziet meer
dan het oog”**

de
poëtisch-muzikaal
Daensmoment

zondag 23 juni 2024

om 16u in de Sint-Annakerk,
Boudewijnlaan te Aalst

Kaarten: 12 euro

Kaarten te bekomen bij de leden of in de kerk voor de voorstelling.

Al wie zoekt naar een moment van stilte en gemijmer is van harte welkom!